

Volgens den Hoogen Raad had de Naamlooze Venootschap nog niet bestaan op het oogenblik van de toetreding als aandeelhouder. Is daarvan het gevolg, dat die verbintenis nu nietig is? Geenszins. De Hooge Raad zegt het kort maar krachtig: het behoeft geen betoog dat een handeling, wettelijk vereischt voor het *ontstaan* eener venootschap aan haar *bestaan* moet voorafgaan. Men moet kapitaal kunnen plaatsén vóór het ontstaan; wanneer voldoende geplaatst is ontstaat de venootschap, kan zij althans ontstaan; en wanneer dan eenmaal, zij het ook op een later tijdstip dan bij de toetreding als aandeelhouder zelve, aan den eisch van plaatsing is voldaan, is men verplicht zijn verbintenis van deelname in het kapitaal na te komen.

Wij meenen er de aandacht op te moeten vestigen, dat deze laatste beslissing bepaaldelijk geldt voor de toetreding als aandeelhouder; bij andere verbintenissen jegens naamlooze venootschappen, bij welke een vijfde gedeelte van het kapitaal niet of nog niet zou zijn geplaatst geldt dezelfde redeneering niet en zou dus een andere beslissing moeten volgen. Daarin schuilt dus het practisch belang van het verschil van opvatting tusschen den Procureur Generaal en den Hoogen Raad.

Het beroep op het feit dat niet-voldaan zou zijn aan artikel 51 werd eveneens verworpen. Verwondering wekt dit niet „De beteekenis van dat artikel immers is duidelijk geen andere, dan dat eene naamlooze Venootschap die aan alle wettelijke eischen voldoet en die dus als rechtspersoon in het maatschappelijk verkeer zal optreden, desniettemin met hare werkzaamheden niet zal mogen aanvangen, d.w.z. niets ter verwezenlijking van haar doel zal mogen doen, zoolang niet 10 % van haar geplaatst kapitaal in hare kas zal zijn gestort”.

De Venootschap bestaat dus wel, doch mag nog niet werken, kan nog geen verbintenissen aangaan ter verwezenlijking van haar doel, dus in haar handel of bedrijf. Maar ook hier weer staat de verbintenis tot deelname in het kapitaal daarbuiten. Wanneer de venootschap eenmaal bestaat kan zij de aandeelhouders tot de storting noodzaken; is er voldoende gestort, dan kan zij een aanvang nemen.

Mr. A. E. J. NYSINGH

ZEVENTIENDE VERBANDSTAG VAN DEN VERBAND DEUTSCHER BÜCHERREVISOREN

Van 27 tot 31 Mei j.l. werd in Keulen de zeventiende Verbandstag van den Verband Deutscher Bücherrevisoren gehouden. De openbare zittingen werden ook door enkele Nederlandse Accountants bijgewoond. Van een van hen ontvingen wij het volgende verslag.

De eerste dagen van den Verbandstag worden steeds ingenomen door huishoudelijke vergaderingen van hoofd- en afdelingsbesturen, die uit alle afdeelingen waarin het land verdeeld is, naar de elk jaar wisselende vergaderplaats komen.

Voor deze vergaderingen waren dit jaar de 27e en 28e Mei en de ochtend van 29 Mei aangewezen, zoodat het voor de bezoekers eerst op 29 Mei 's middags interessant werd.

Voor de openbare vergaderingen op 29 en 30 Mei te houden was het volgende programma vastgesteld:

Op 29 Mei. 1e. Toespraken van den Voorzitter, van de autoriteiten en de gasten, die bevriende vereenigingen vertegenwoordigden.

2e. Die gesetzliche Regelung des Revisions- und Treuhandwesens in Deutschland”, door *Dr. jur. Paul D. Schourp*, Essen, lid van den V.D.B.

3e. „Der Staat und die Wirtschaft”, door Geheimer Legations-Rat *Prof. Dr. Kurt Wiedenfeld*, Leipzig.

Op 30 Mei:

1e. „Die Kurzfristige Erfolgsrechnung”, Referaat door *Dr. Rudolf Redecker*, Bremen, Lid V.D.B.

2e. „Grundsätzliches zur Konzernbewegung”, Referaat door *Dr. Fritz Sommer*, Wiesbaden, Lid V.D.B.

3e. „Die Auswirkungen der modernen Buchführungsmethoden auf das Revisionswesen”, Referaat door *Richard Fischer*, Leipzig, Lid V.D.B.

Op den eersten dag bestond geen gelegenheid voor debat, wel na elk der referaten op den tweeden dag.

Het zal den lezer opvallen, dat elk der bovengenoemde onderwerpen van belang is, ook voor den Nederlandse Accountant.

De wettelijke regeling is na langdurige commissoriale besprekingen eindelijk in een zoodanig stadium gekomen, dat een wetsontwerp aanhangig is gemaakt, waardoor de beëdigde en gediplomeerde Bücherrevisoren door inschrijving in een register, dat door de Handelskamer zal worden gehouden, gescheiden worden van de niet beëdigde en niet gediplomeerde Revisoren. Het beroep zal dus ook in Duitschland niet worden gesloten. De Handelskamers zullen de examens afnemen, die aan de beëdiging vooraf moeten gaan. De Treuhänder kunnen alleen in het register ingeschreven worden, wanneer ten minste één der bestuurders beëdigd en gediplomeerd Bücherrevisor is.

De referent sprak de verwachting uit, dat binnen niet te langen tijd dit wetsontwerp wet zou worden.

Van bijzondere belangrijkheid was de tweede voordracht, die van *Prof. Wiedenfeld*, die met waar redenaarstalent en groote kennis van het door hem behandelde onderwerp, zijn gehoor een paar uur boeide. Spr. zette, na een inleiding over het langzamerhand toenemende optreden van den Staat als leider van bedrijfshuishoudingen, uiteen, hoe door de werking van de noodzakelijkheid voor den ambtenaar om steeds het gevoelen van de hogere instantie te raadplegen, voor den Staat als bedrijfsleider veelal de gunstige gelegenheid om van marktveranderingen te profiteeren, voorbij gaat. Dat is dan ook de reden, waarom de Staat alleen in die bedrijven met gunstig gevolg als leider kan optreden, waar de noodzakelijkheid van telkens ingrijpen niet of in mindere mate bestaat. Spr. sehetste de pogingen om dit te verbeteren door het oprichten van gemengde naamlooze venootschappen e.d., en oogstte een luid applaus, toen hij na een grondige behandeling daarvan zijn rede eindigde.

Het zal ongetwijfeld leerzaam zijn deze rede later gedrukt voor zich te hebben.

Na elk van de referaten, die den volgenden morgen gelezen werden, ontspan zich een levendig debat, waarbij bleek, dat het nut van de Resultaat-overzichten op korten termijn, hetwelk de referent trachtte aan te toonen, door een aantal leden werd ontkend, vooral op grond daarvan, dat in zulk een korte termijn in bijna geen enkele onderneming de ontvangsten voortvloeien uit de in die periode gemaakte kosten. Deze debaters achtten daarom zulke berekeningen ondoelmatig. Door andere werd het onjuiste van deze beschouwing, althans voor een groot aantal ondernemingen, aangetoond.

De tweede referent toonde aan, dat de Konzernbewegung niet als een algemeen geneesmiddel voor de Duitse zwakke bedrijfshuishouding kan worden aanvaard. Al zijn enkele Concerns ongetwijfeld nuttig geweest, van de kleine onderneming verwachtte hij voor het herstel van Duitschland het meeste heil. Eigenlijk veelal op de gronden den vorigen dag ook door *Prof. Wiedenfeld* aangevoerd.

De invloed van modernen boekhoudmethoden (doorschrijfsystemen, met of zonder hulp van boekhoudmachines) op ons beroep, werd door den derden spreker „ingehend” behandeld. Hij bleek (we zouden bijna zeggen: „natuurlijk”) een groot voorstander van boekhoudmachines en arbeidbesparende me-

thoden, waartegen door een der meer bejaarde leden echter gewaarschuwd werd. Zeer juist leek ons de opmerking, die ook in Nederland wel gehoord mag worden, dat tot invoering van deze machines niet moet worden overgegaan op het uitsluitend advies van den handelaar in kantoormachines, maar dat de accountant eerst zijn advies moet uitbrengen over de vraag of die bedoelde machine in dat bepaalde bedrijf nuttig en noodig is, en tot werkelijke besparing kan leiden.

Dit verslag mag niet gesloten worden, zonder melding te maken van een allergezelligst feestdiner, dat op 29 Mei gegeven werd, en waaraan circa 250 à 300 dames en heeren deelnamen. Met echte Duitsehe gemoedelijkheid werd dit feest tot in den morgen voortgezet.

EFFICIËNTIE

Red. L. POLAK

(Bijdragen en mededeelingen zende men aan den Secretaris der Redactie)

NORMALISEERING ZONDER EINDE

In een pittig populair geschreven boekje, genaamd „Das Amerikanische Wirtschaftstempo als Bedrohung Europas”, vertelt *Theodor Lüddecke* wat naar zijn meening den Amerikanen de belangrijke voorsprong geeft op den inwoners van Europa. Het boekje geeft blijk van een bewondering voor alles wat Amerikaansch is en hoewel wij niet alles wat de schrijver vertelt kunnen beoordeelen, en voor onze gevoelens er hier en daar wat overdrijving in schuilt, zijn er wel fragmenten die ons belangrijk genoeg voorkomen om de aandacht van onze lezers er op te vestigen.

De lezers zullen weten wat onder normaliseering wordt verstaan. In ons land voert het Centraal Normalisatie Bureau reeds sinds meerdere jaren een intensieve propaganda in die richting. Voor schroeven, bouten, moeren, vijlen, lettertypen, briefpapier en honderde andere artikelen werden in overleg met produceenten en consumenten standaardvoorschriften bepaald, waarna deze artikelen zullen worden vervaardigd. De voordeelen hiervan zijn belangrijk en vrijwel bekend. Op het gebied van het archiefwezen is het Nederlandsche Instituut van Documentatie en Registratie in de zelfde richting werkzaam. Door invoering van het decimaalstelsel tracht men een universeele wijze van het opbergen der stukken in de verschillende archieven ingang te doen vinden.

Lüddecke wijst er in zijn boekje op dat in Amerika het geheele leven feitelijk genormaliseerd werd, waardoor een enorme tijdsbesparing in iedere richting werd verkregen. Iedereen die in Amerika komt om er zich te vestigen moet zich aan deze normaliseering aanpassen, of hij gaat onherroepelijk ten onder.

De uitdrukkingwijze bij vele Amerikanen is gelijk. L. zegt: „Der eigenartige hochgespannte Rhythmus des Amerikanischen Lebens, den jeder annehmen musz, der drüben lebt und arbeitet, ist das charakteristische”. Het is gebleken dat normaliseering in productie, verkeer en levenswijze besparing geeft. Waar meer dan in Europa alles door economische motieven beheerscht wordt, heeft men die normaliseering niet alleen toegepast op bouten, schroeven en moeren, maar ook op de inrichting der restaurants, op de dagelijkse menus, op kleeren etc. Zelfs de prijzen zouden bijna zonder uitzondering gestandaardiseerd zijn, zoodat overal in de V. S. de prijzen in de restaurants gelijk zijn. Zoo sterk is het begrip normalisatie in de geesten doorgedrongen, dat men zelfs van „genormaliseerde behoeften” spreken kan.

Door deze uniformiteit in een zoo groot land als de Ver. Staten, kan men goedkoop produceeren, want veel wat bij ons op bestelling naar de speciale wenschen der afnemers gemaakt wordt, kan daar als massa product gemaakt worden.

Het spreekt van zelf dat uit aestetisch oogpunt er wel wat tegen een zoo ver doorgevoerde normalisatie die ons alle gelijke kleeren, gelijke smaken en gelijke genietingen van allerlei aard wil opdringen, valt in te brengen. Toch zou de uitschakeling van de sterk gedifferentieerde smaak in een landje als Holland, dat toch al een betrekkelijk klein afzetgebied is, vele fabrieken in staat stellen hunne artikelen belangrijk goedkoop aan de markt te brengen dan thans het geval is.

Voordeelen van normaliseering is o.a. nog de geringere kapitaalsvastlegging in magazijnvoorraden van allerlei aard. Hoe sterker de normalisatie is doorgevoerd, des te minder gevaar bestaat er voor den produceent om zijn artikelen in voorraad te fabriceren. De gebruikers zijn dan in de gelegenheid de artikelen bij behoefte onmiddellijk te krijgen.

Het boekje is vlot geschreven en maakt een prettigen indruk. Wij kunnen het bij onzen lezers aanbevelen.

NORMALBEWERBUNGSBLATT

In „Der Organisator” van 15 Mei j.l. troffen we een kort artikeltje aan onder bovenstaanden titel, waarin een goede gedachte wordt opgeworpen. De schrijver zegt n.l. dat, indien men een advertentie plaats, waarin iemand voor bepaalde werkzaamheden gevraagd wordt, er, dank zij het overgroot aanbod in werkrachten, gewoonlijk zoo een massa brieven ontvangen worden dat de tijd ontbreekt om alle brieven behoorlijk door te lezen; er wordt dan maar op goed geluk af een greep gedaan. Hierbij worden de brieven van de meest geschikte sollicitanten soms zelfs niet geopend.

Om aan dit euvel een einde te maken stelt de schrijver voor normaalformulieren in te vullen, waarin een aantal vragen gesteld worden die door degenen, die op de advertentie schrijven willen moeten worden beantwoord. Doordat de gegevens omtrent alle sollicitanten dan op dezelfde wijze zullen worden verkregen, is het mogelijk direct een groote schifting te maken en een klein aantal formulieren over te houden van die sollicitanten waarvan men veronderstelt dat ze de meeste geschiktheid bezitten. Aan de formulieren is een souche bevestigd, dat eveneens door den sollicitant met zijn naam en adres moet worden ingevuld. Wenscht nu degene die het ingevulde formulier heeft ontvangen nadere gegevens, dan zendt hij den sollicitant het strookje, dat hij met zijn eigen firmanaam stempelt terug, de bedoeling daarvan is dan, dat een sollicitatiebrief in optima forma van den sollicitant wordt verlangd.

Bij enkele groote bankinstellingen zijn dergelijke formulieren reeds in gebruik, maar die worden pas toegezonden na ontvangst van den sollicitatiebrief, zoodat de heele berg brieven moet worden doorgeworfeld. Ligt hier niet een taak voor de verschillende personeelbonden om op die wijze de juiste beoordeeling der sollicitaties van hunne leden zooveel mogelijk in de hand te werken. Zoowel werknemers als werkgevers kunnen er slechts voordeel van hebben.

EEN PRACTISCHE COUPON-ADMINISTRATIE

Het administreeen van de coupondiensten van uitgegeven leeningen, en de administratie der dividendbewijzen vormt, vooral bij die maatschappijen die een groot aantal stukken in omloop hebben, zooals spoorwegen, hypotheekbanken en dergelijke lichamen gewoonlijk een zeer omvangrijk en daarbij tevens een onprettig werk.

Vrijwel steeds vindt men plakboeken waarin de coupons nadat ze door ponsing of stempeling waardeloos gemaakt zijn worden opgeplakt. Soms zijn die plakboeken zoo ingericht dat voor iedere obligatie een aantal vakken gereserveerd wordt dat gelijk is aan het aantal coupons dat zich bij uitgifte der stukken aan die stukken bevindt. Soms wordt per couponbetaalingsdatum een boek genomen, waarin de coupons in volgorde